

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 41

Vydána dne 18. června 1990

Cena Kčs 2,20

OBSAH:

- 247. Zákon o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon) (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 89/1990 Sb.)
- 248. Zákonné opatření předsednictva České národní rady, kterým se mění zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu
- 249. Zákonné opatření předsednictva České národní rady, kterým se mění zákon České národní rady č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady
- 250. Vyhláška federálního ministerstva financí o způsobu úhrady nákladů na vyrovnávací příspěvek plátcům příspěvku
- 251. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění vyhlášek č. 81/1988 Sb. a č. 241/1988 Sb., vyhláška č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášek č. 2/1984 Sb. a č. 90/1989 Sb. a směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. srpna 1979 č. j. 316-1238/79-7305 o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí silniční motorová vozidla
- 252. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky, kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích
- 253. Vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady č. 51/1990 Sb. o používaní štátneho znaku, štátnej vlajky, štátnej pečate a štátnej hymny Slovenskej republiky
- 254. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise, kterou se zrušují některé právní předpisy z oblasti vědeckotechnického a investičního rozvoje
- 255. Oznámení federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu o odměňování zdravotnických pracovníků v působnosti federálního ministerstva dopravy

247

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 25. března 1965 č. 35 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 28. března 1990 č. 89 Sb.

ZÁKON

o dílech literárních, vědeckých a uměleckých

(autorský zákon)

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Účelem tohoto zákona je upravit vztahy vznikající v souvislosti s vytvořením a společenským uplatněním literárních, vědeckých a uměleckých děl tak, aby byly chráněny zájmy autorů a aby byly zajištěny příznivé podmínky pro rozvoj literární, vědecké a umělecké tvorby.

ČÁST I

PRÁVO AUTORSKÉ

Dílo

(1) Předmětem autorského práva jsou díla literární, vědecká a umělecká, která jsou výsledkem tvůrčí činnosti autora, zejména díla slovesná, divadelní, hudební, výtvarná včetně děl umění architektonického a děl umění užitého, díla filmová, fotografická a kartografická. Za předmět ochrany se považují i programy počítačů, pokud splňují pojmové znaky děl podle tohoto zákona.

(2) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na právní předpisy a rozhodnutí, veřejné listiny, úřední spisy, denní zprávy, ani na projevy přednesené při projednávání veřejných záležitostí; k soubornému vydání takových projevů nebo k jejich zařazení do sborníku je však třeba svolení toho, kdo je proslovil.

§ 3

Zpracování a překlad díla

(1) Předmětem autorského práva jsou také nová díla původní, která vznikla osobitým tvůrčím zpracováním díla jiného.

(2) Předmětem autorského práva jsou dále i překlady děl do jiných jazyků.

(3) Dílo lze zpracovat nebo přeložit do jiného jazyka jen se svolením jeho autora. Svolení autora není třeba k překladu do jiného jazyka u děl uvedených v § 2 odst. 2.

§ 4

Dílo souborné

(1) Předmětem autorského práva jsou i sborníky, časopisy, pásma, výstavy a jiná díla souborná, je-li jejich uspořádání výsledkem tvůrčí činnosti; zařadit dílo do díla souborného lze jen se svolením autora.

(2) Autorské právo k soubornému dílu jako celku přísluší tomu, kdo je uspořádal; tím nejsou dotčena práva autorů děl do souboru zařazených.

(3) Právo autorské k vydanému sborníku, kartografickému dílu a časopisu vykonává vydavatel.

§ 5

Díla spojená

(1) Spojit díla lze jen se svolením jejich autorů. S díly spojenými nakládají všichni autoři společně.

(2) Práva autorů nakládat se spojenými díly jiným způsobem zůstávají nedotčena.

(3) K provozování hudebního díla s textem stačí svolení autora části hudební.

§ 6

Dílo filmové

Autoři jednotlivých složek filmového díla nebo díla vyjádřeného podobným způsobem udílejí výrobci svolení k užití díla smlouvou. Autorské právo k dílu takto vytvořenému jako celku vykonává výrobce.

§ 7

Dílo spoluautorů

Autorské právo k dílu, které vzniklo tvůrčí činností několika autorů jako dílo jediné, přísluší všem spoluautorům společně a nedílně.

§ 8

Dílo anonymní a pseudonymní

(1) Totožnost autora, jehož dílo bylo uveřejněno bez udání jména nebo s krycím jménem, není dovoleno bez jeho souhlasu prozradit.

(2) Dokud se autor veřejně neprohlásí, může autorské právo k dílu uplatnit ten, kdo dílo poprvé oprávněně vydal, a pokud vydáno nebylo, uveřejnil. Veřejného prohlášení autora není třeba, je-li jeho pravé jméno obecně známo.

§ 9

Vznik autorského práva k dílu

(1) Autorské právo k dílu vzniká okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno slovem, písmem, náčrtem, skicou nebo v jakékoli jiné vnímatelné podobě.

(2) Autorské právo k dílu se vztahuje jak na celek díla, tak na jeho jednotlivé části.

§ 10

Uveřejnění a vydání díla

(1) Dílo je uveřejněno toho dne, kdy bylo oprávněně poprvé veřejně provedeno nebo vystaveno, vydáno nebo jinak uvedeno na veřejnost.

(2) Dílo je vydáno toho dne, kdy bylo oprávněně započato s veřejným šířením jeho rozmnoženin.

§ 11

Země původu díla

(1) Za zemi původu díla se pokládá

- a) u děl nevydaných stát, jehož je autor státním příslušníkem,
- b) u děl vydaných stát, kde se oprávněně uskutečnilo první vydání díla.

(2) Na dílo, které bylo vydáno současně na území Československé socialistické republiky i jinde, hledí se jako na dílo vydané v Československé socialistické republice; za současné vydání díla se považuje vydání v rozpětí nejvýše 30 dnů.

Obsah autorského práva

§ 12

(1) Autor má právo

- a) na ochranu svého autorství, zejména na nedotknutelnost svého díla, a je-li dílo užíváno jinou osobou, aby se tak dělo způsobem nesnižujícím hodnotu díla,

- b) s dílem nakládat, zejména rozhodnout o jeho uveřejnění a udílet svolení k jeho užití,
- c) na odměnu za tvůrčí práci (§ 13).

(2) Právo na ochranu autorství je nepřevoditelné.

§ 13

(1) Při každém užití díla náleží autorovi, s výjimkami uvedenými v § 15, autorská odměna. Výše této odměny se řídí podle hodnoty díla a jeho významu pro společnost.

(2) Autoři děl, která lze vzhledem k jejich povaze rozmnožovat pro vlastní osobní potřebu [§ 15 odst. 2 písm. a)] na podkladě

- a) rozhlasového či televizního vysílání nebo
- b) zvukového, obrazového či zvukově obrazového snímku vyrobeného jeho výrobcem (§ 45)

přenesením pomocí technického zařízení na nenahrané nosiče záznamu, mají právo na odměnu vůči výrobcům takových nosičů, popřípadě jejich dovozcům, jakož i vůči těm, kteří snímky, jež mohou k pořízení rozmnoženiny sloužit, veřejně půjčují. Právo na odměnu lze uplatňovat pouze společně s obdobnými právy uvedenými v § 39 odst. 1, § 45 odst. 4 a § 46 odst. 3, a to jen prostřednictvím organizací uvedených v § 44. Právo na odměnu nepřisluší, pokud jde o nenahrané nosiče záznamů pro vývoz nebo pro provozní potřeby organizace.

(3) Sazby autorských odměn za užití díla a způsob jejich placení, jakož i rozdělení odměny uvedené v odstavci 2 mezi jednotlivé skupiny oprávněných subjektů může upravit ministerstvo kultury České republiky a ministerstvo kultury Slovenské republiky (dále jen „ministerstvo kultury“) obecně závazným právním předpisem.

Užití díla

§ 14

(1) Užití díla, pokud to není dovoleno přímo zákonem, lze jen se svolením autora. Svolení k užití díla uděluje autor smlouvou.

(2) Ministerstvo kultury může vydat pro jednotlivé způsoby užití děl vzorové smlouvy.

(3) Autorovo oprávnění vyplývající ze zákona nemůže být dohodou stran vyloučeno ani zkráceno.

(4) Bez svolení autora může být díla užito pouze v případech stanovených v § 15 a 16, na základě soudního rozhodnutí podle § 17 odst. 2 nebo s úředním přivolením podle § 18.

§ 15

(1) Autorské právo neporušuje, kdo použije námetu obsaženého v cizím díle k vytvoření nového díla původního.

(2) Autorovo svolení k užití díla nepotřebuje a odměnu není povinen poskytnout, kdo

- a) zhotoví rozmnoženinu nebo napodobeninu uveřejněného díla pro svou osobní potřebu, pokud ji, jde-li o dílo výtvarné, zřetelně jako rozmnoženinu nebo napodobeninu označí a nejde-li o rozmnoženinu nebo napodobeninu díla architektonického stavbou nebo jiným provedením; ustanovení § 13 odst.2 tím není dotčeno;
- b) cituje úryvky vydaného díla a uvede autora i název díla;
- c) zařadí do díla vědeckého nebo kritického v míře potřebné k vysvětlení textu anebo do učebnic či učebních pomůcek v odůvodněném rozsahu části vydaných děl, drobná vydaná díla celá, rozmnoženiny či napodobeniny děl nebo jejich částí, uvede-li autora i pramen;
- d) užije vydaného díla v samostatné přednášce výlučně k účelům vyučovacím nebo vzdělávacím, uvede-li autora i dílo;
- e) přetiskne v časopise články časového významu o věcech hospodářských nebo politických uveřejněné již v jiných časopisech, uvede-li autora i pramen; přípustné však není takové přetištění, je-li výslovně zapověděno;
- f) napodobí dílo výtvarné umístěné na veřejném prostranství v jiném oboru výtvarného umění; fotografie takto umístěného výtvarného díla lze též bez souhlasu jeho autora rozmnožovat a šířit;
- g) otiskne v katalogu veřejné sbírky nebo výstavy vyobrazení výtvarného díla do ní zařazeného;
- h) veřejně vystavuje díla výtvarná nebo fotografická, která již autor převedl na organizaci; bylo-li dílo výtvarné nebo fotografické převedeno do osobního vlastnictví, není třeba svolení autora, vystavuje-li se dílo bezplatně anebo je-li organizaci k vystavení bezplatně půjčeno;
- i) rozmnožuje nebo dává rozmnožovat pro vlastní osobní potřebu nebo pro rozdávání dílo fotografické, které je jeho podobiznou a které bylo úplatně objednáno;
- j) zhotoví rozmnoženinu rozebraného vydání díla pro potřebu veřejné knihovny k dokumentačním účelům a pro účely vědeckého výzkumu;
- k) rozmnoží vydané dílo zvláštní technikou pro potřeby nevidomých.

(3) Autorova svolení nepotřebuje a odměnu za užití díla není také povinna poskytnout organizace při zpravodajství o aktuální události fotografií, filmem, rozhlasem nebo televizí, je-li v odůvodněné míře užito i díla, které je při takové události provozováno nebo vystaveno.

(4) Oprávněný vlastník rozmnoženiny počítačového programu není povinen získat autorovo svolení

k pořízení rozmnoženiny nebo úpravy takového programu, potřebuje-li tuto rozmnoženinu nebo úpravu pro vlastní provoz počítače, pro nějž byl tento program získán, k archívním účelům, popřípadě k nahrazení oprávněně získané rozmnoženiny, která byla ztracena, zničena nebo jinak znehodnocena; za pořízení takové rozmnoženiny není ani povinnost poskytnout autorovi zvláštní odměnu.

§ 16

(1) Rozhlasové a televizní organizace mohou vysílat díla již uveřejněná bez autorova svolení, jsou však povinny uvést autora i dílo a poskytnout autorovi odměnu za každé vysílání.

(2) Za součást bezdrátového rozhlasového nebo televizního vysílání se považuje současný, úplný a nezměněný přenos takového vysílání po drátě či jiným způsobem uskutečněný toutéž organizací. Umožnění příjmu rozhlasového nebo televizního vysílání na přijímačích téhož domu, popřípadě domů bezprostředně souvisejících pomocí anténových zařízení (tzv. společné televizní antény) se za zvláštní užití nepovažuje.

(3) Organizace oprávněné k veřejnému sdělování děl po drátě či jiným způsobem mohou přenášet díla tvořící součást rozhlasového nebo televizního programu vysílaného jinou organizací, jsou však povinny uvést autora a dílo a poskytnout autorovi odměnu za každý přenos.

§ 17

(1) Zaměstnavatel může užívat k plnění úkolů náležejících do předmětu jeho činnosti díla vědeckého nebo uměleckého vytvořeného jeho pracovníkem ke splnění povinností vyplývajících z pracovního poměru bez dalšího autorova svolení.

(2) Zaměstnavatel, do jehož předmětu činnosti náleží vydávat nebo jinak uveřejňovat díla, může vydat nebo jinak uveřejnit dílo svého pracovníka vytvořené ke splnění povinností vyplývajících z pracovního poměru jen se svolením autora. Odpírá-li autor udělit mu svolení bez závažných důvodů, může se zaměstnavatel domáhat tohoto svolení u soudu.

(3) Autor díla, jež bylo vytvořeno ke splnění povinností vyplývajících z pracovního poměru k zaměstnavateli, může udělit svolení k vydání nebo jinému uveřejnění díla jen s jeho souhlasem. Odpírá-li mu zaměstnavatel udělit souhlas bez závažného důvodu, může se autor domáhat tohoto souhlasu u soudu.

(4) Podrobnější podmínky užití díla vytvořeného ke splnění povinností vyplývajících z pracovního poměru k zaměstnavateli upravuje smlouva. Nestanoví-li tato smlouva jinak, je zaměstnavatel oprávněn požadovat, aby mu autor z přijaté autorské odměny přiměřeně přispěl k náhradě nákladů, které na vytvoření díla vynaložil.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně pro díla vytvořená ke splnění povinností vyplývajících z členského poměru k organizaci.

§ 18

Ministerstvo kultury může svým výrokem nahradit autorovo svolení k překladu děl cizích státních příslušníků do jazyků národů Československé socialistické republiky, pokud to připouští mezinárodní smlouvy, a za podmínek v nich stanovených.

Převod autorských práv

§ 19

(1) Autor může převádět jen právo dílo užít.

(2) Nabyvatel smí získané oprávnění převést na třetí osobu jen se svolením autora.

(3) Právo užít dílo jeho uvedením na veřejnost může autor převést jen na osobu oprávněnou uvádět díla na veřejnost příslušným způsobem.

§ 20

zrušen

§ 21

Zanikne-li právnická osoba nebo zemře-li fyzická osoba, na niž bylo převedeno právo užít díla, bez právního nástupce, nabude opět autor práva rozhodovat o dalším užití díla.

Smlouvy o šíření díla

§ 22

(1) Smlouvou o šíření díla uděluje autor organizaci¹⁾ za odměnu svolení šířit své dílo; podmínky šíření díla mohou obsahovat i hromadné smlouvy.

(2) Smlouvami o šíření díla jsou zejména smlouva nakladatelská, smlouva o veřejném provozování díla, smlouva o šíření snímků zvukového záznamu díla a smlouva o vysílání díla rozhlasem nebo televizí.

(3) Smlouva o šíření díla musí stanovit způsob a rozsah šíření díla, čas, kdy se tak stane, autorskou odměnu, součinnost autora, dobu, na kterou je smlouva sjednána a závazek organizace, že šíření díla provede na svůj účet.

(4) Pokud ministerstvo kultury nestanoví jinak, musí být smlouva o šíření díla sjednána písemně.

§ 23

(1) Autor je povinen odevzdat dílo organizaci včas a upravené tak, aby mohlo být bez obtíží šířeno dohodnutým způsobem.

(2) Organizace může od smlouvy odstoupit, jestliže jí autor bez závažného důvodu dílo řádně neodevzdal ani v dodatečné lhůtě, kterou mu organizace poskytla; dodatečnou lhůtu není třeba poskytnout, vyplývá-li ze smlouvy nebo z povahy věci, že organizace nemůže mít na opožděném splnění zájem. V takovém případě může organizace požadovat vrácení toho, co již autorovi plnila.

(3) Autor může od smlouvy odstoupit a žádat vrácení díla, nebude-li šíření díla uskutečněno ve lhůtě sjednané ve smlouvě; tím není dotčen jeho nárok na autorskou odměnu.

Smlouva nakladatelská

§ 24

(1) Smlouvou nakladatelskou udílí autor nakladatelství svolení vydat dílo slovesné, dílo hudebně dramatické nebo hudební, dílo výtvarných umění anebo dílo fotografické, a nakladatelství se zavazuje na svůj účet dílo vydat, učinit opatření k jeho šíření a vyplatit autorovi odměnu.

(2) Dokud trvá poměr založený nakladatelskou smlouvou, nemůže autor udělit jiné organizaci svolení k vydání díla bez souhlasu nakladatelství, ledaže jde o souborné vydání jeho děl nebo o vydání díla v periodické publikaci.

(3) Bude-li dílo rozebráno dříve než uplyne doba, na kterou byla smlouva sjednána, může autor, i když nebylo ujednáno vydání další, žádat na nakladatelství, aby vydalo dílo znovu. Nebude-li pak smlouva o novém vydání díla sjednána do 6 měsíců, má autor volnost sjednat smlouvu s nakladatelstvím jiným.

§ 25

(1) Autor je oprávněn provést autorskou korekturu svého díla.

(2) Nebude-li autoru umožněno autorskou korekturu díla provést, může od smlouvy odstoupit a žádat vrácení díla, došlo-li by k užití díla způsobem snižujícím jeho hodnotu; tím není dotčen jeho nárok na autorskou odměnu.

§ 26

Smlouva o veřejném provozování díla

Smlouvou o veřejném provozování díla udílí autor

¹⁾ Kde se dále v zákoně uvádí výraz „organizace“, rozumí se tím, pokud z povahy věci nevyplývá jinak, osoba právnická nebo fyzická.

organizaci svolení provozovat dílo divadelní nebo hudební a organizace se zavazuje na svůj náklad dílo provozovat a zaplatit autorovi odměnu.

§ 27

Smlouva o vytvoření díla

(1) Smlouvou o vytvoření díla se zavazuje autor vytvořit pro objednatele za odměnu literární, vědecké nebo umělecké dílo a uděluje svolení, aby objednatel díla užil k účelu smlouvou vymezenému.

(2) Autor je povinen vytvořit dílo osobně ve stanovené lhůtě. Není-li dohodnuto jinak, vznikne autorovi nárok na sjednanou odměnu odevzdáním díla.

(3) Má-li dílo vady, které brání, aby mohlo být díla užito k účelu smlouvou stanovenému, může objednatel od smlouvy odstoupit. Jsou-li vady odstranitelné, může objednatel od smlouvy odstoupit jen tehdy, jestliže autor vady neodstraní v přiměřené lhůtě, kterou mu objednatel k tomu účelu poskytl.

(4) Ustanovení § 23 odst. 2 platí obdobně pro smlouvu o vytvoření díla.

§ 28

Smlouvy o jiném užití díla

Na smlouvy o jiném užití díla se přiměřeně vzta-hují ustanovení § 22 odst. 3 a § 23.

Přechod autorského práva

§ 29

(1) Autorské právo přechází na dědice. Ustanove-ní tohoto zákona o autorovi platí, pokud nevyplývá z jejich povahy jinak, i pro jeho dědice.

(2) Nemá-li spolaautor dědice, přirůstá jeho podíl spolaautorům ostatním.

Převod díla

§ 30

Kdo nabude originálu díla nebo jeho rozmnožení-ny, nenabývá tímto převodem práva k užití díla, není-li výslovně ujednáno jinak.

§ 31

Autor, který převedl za úplaty originál svého díla, může se domáhat slušného vypořádání na každém na-byvateli, který dalším převodem vlastnictví díla získal společensky neodůvodněný majetkový prospěch. To-hoto práva se nelze předem vzdát.

§ 32

Porušení autorského práva

(1) Autor, jehož právo bylo porušeno, může se domáhat zejména toho, aby rušení jeho práva bylo zakázáno, následky porušení odstraněny a poskytnuto

mu přiměřené zadostiučinění. Vznikla-li porušením práva závažná újma nemajetkové povahy, má autor právo na zadostiučinění v peněžité částce, pokud by se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím; výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k rozsahu vzniklé újmy, jakož i k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

(2) Vznikla-li autorovi porušením jeho práv škoda, má právo na její náhradu podle občanského záko-níku.

(3) U díla vytvořeného spolaautory přísluší oprávnění podle odstavců 1 a 2 i jednotlivým spolaautorům samostatně.

Trvání práv

§ 33

(1) Autorské právo trvá, pokud není dále stanove-no jinak, po dobu života autora a 50 let po jeho smrti, u děl spolaautorů a u spojených děl vytvořených pro účely užívání v tomto spojení 50 let po smrti toho z nich, který ostatní přežil.

(2) Trvání autorského práva k pozůstalému dí-lu, uveřejněnému poprvé v posledních deseti letech l-hůty podle odstavce 1, prodlužuje se na 10 let od uveřej-nění díla.

(3) U děl anonymních a pseudonymních, u nichž totožnost autora není známa, trvá autorské právo 50 let po uveřejnění díla.

(4) Autorské právo k dílům filmovým trvá 50 let po uveřejnění díla.

(5) U sborníků a časopisů vydaných organizacemi trvá autorské právo 10 let po uveřejnění díla.

(6) Autorské právo k dílům fotografickým trvá po dobu života autora a 10 let po jeho smrti.

(7) Právo na ochranu autorství je však časově neo-mezené.

§ 34

Doba trvání autorského práva se počítá vždy te-prve od konce roku, v němž došlo k události rozhodné pro její počítání.

Volná díla

§ 35

(1) Nemá-li autor dědiců nebo odmítnou-li dědici dědictví přijmout, stanou se jeho díla, s výjimkou uve-denou v § 29 odst. 2, volnými, a to i před uplynutím lhůt uvedených v § 33.

(2) Skončí-li doba trvání autorského práva nebo je-li dílo volné z jiného důvodu, není uživatel povinen vyžadovat k užití díla svolení ani poskytnout autor-skou odměnu. Volné dílo však smí být užito jen způso-bem odpovídajícím jeho hodnotě a musí být uveden

autor díla, je-li znám. O zachování této podmínky pečují autorské svazy a organizace uvedené v § 44.

(3) Za užití volného díla je organizace povinna odvést zvláštní příspěvek. Výši tohoto příspěvku, způsob jeho placení a zásady hospodaření s takto získanými prostředky určí vláda; může stanovit též výjimky z této povinnosti.

Č Á S T II

PRÁVA VÝKONNÝCH UMĚLCŮ

§ 36

(1) Předmětem práv výkoných umělců podle tohoto zákona jsou jejich umělecké výkony, tj. výkony herců, zpěváků, hudebníků, tanečníků a jiných osob, které představují, zpívají, hrají, recitují nebo jinak provádějí literární nebo umělecké dílo.

(2) Bez svolení výkoných umělců nelze užít jejich výkonů pro

- a) zvukový, obrazový nebo obojí záznam (dále jen „záznam“) zhotovený pro výrobu rozmnoženin určených k veřejnému obdytu nebo pro výrobu filmů určených k veřejnému promítání (dále jen „snímky“),
- b) zhotovení snímků určených k veřejnému obdytu nebo užití záznamů nebo snímků k jinému účelu, než pro které již bylo svolení uděleno, pokud nejde o případy uvedené v § 37 odst. 1,
- c) vysílání rozhlasem nebo televizí,
- d) veřejné promítání nebo šíření jinými prostředky, byl-li výkon uskutečněn pro někoho jiného než pro organizaci, která ho chce použít.

(3) Za užití výkonu náleží výkoným umělcům odměna.

§ 37

(1) Svolení výkoného umělce není třeba

- a) k zhotovení záznamu jeho výkonu, uskutečněného pro rozhlasovou nebo televizní organizaci, je-li záznam pořizován touto organizací vlastními prostředky pro vlastní vysílání,
- b) k vysílání jeho výkonu rozhlasem nebo televizí, děje-li se ze záznamu nebo snímku, který byl zhotoven se svolením výkoného umělce,
- c) k veřejnému přednesu jeho výkonu ze záznamu nebo ze snímku zhotoveného s jeho svolením, anebo výkonu vysílaného rozhlasem nebo televizí,
- d) k užití jeho výkonu pro osobní potřebu uživatele; tím není dotčeno ustanovení § 13 odst. 2 (§ 39 odst. 1),
- e) k užití jeho výkonu ze záznamu nebo snímku vý-

lučně k účelům vědeckým nebo vyučovacím.

(2) Za užití výkonu způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c) náleží výkonému umělci odměna.

§ 38

Práva výkoných umělců trvají 50 let od konce roku, v němž byl záznam výkonu pořízen.

§ 39

(1) Ustanovení § 5 až 9, § 12, § 13 odst. 2 a 3, § 14 odst. 1, § 15 odst. 3, § 16 odst. 2 a 3, § 19, § 21 až 23, § 26 a 27, § 29, § 32 odst. 1 a 2, § 33 odst. 7, § 34 a § 35 odst. 2 se vztahují obdobně na výkoné umělce a jejich výkony; totéž platí o § 35 odst. 1 s tím, že trvání práva se řídí podle § 38.

(2) Ministerstvo kultury může stanovit způsob, jímž uplatňují výkonní umělci svá práva podle tohoto zákona, účastní-li se jich několik na provedení jediného výkonu.

Č Á S T III

ORGANIZACE AUTORŮ A VÝKONNÝCH UMĚLCŮ

§ 40

O uskutečňování společenského zájmu, zejména o dosažení cílů uvedených v § 1 tohoto zákona, pečují orgány státu a společenské organizace, především umělecké svazy, jakož i kulturní fondy (§ 41) a organizace zastupující autory a výkoné umělce (§ 44).

§ 41

(1) Podporu tvůrčí činnosti literární, vědecké a umělecké zajišťují kulturní fondy, a to literární, hudební a výtvarných umění, které zejména pečují o rozvoj jednotlivých oblastí umění a vědy, napomáhají vzniku uměleckých děl a vytvářejí příznivé podmínky pro tvůrčí činnost autorů a výkoných umělců.

(2) Činnost, právní poměry a postavení, organizaci a zásady hospodaření kulturních fondů stanoví vláda, která rovněž určí složení a působnost orgánů, které je spravují. V rámci úpravy organizace kulturních fondů může vláda pro některé obory tvůrčí činnosti vytvořit zvláštní sekce, popřípadě zřídit i další kulturní fondy.

(3) Kulturní fondy jako organizace vystupují v právních vztazích svým jménem; mohou provozovat i podniky, jejichž činnost je v souladu s posláním fondů.

§ 42

(1) Příjemci autorských odměn a odměn výkonných umělců jsou povinni odvádět kulturním fondům příspěvky.

(2) Organizace, která užívá díla, je povinna odvést za toto užití příspěvek, a to i v případě, jde-li o dílo volné, jehož užití podléhá povinnosti podle § 35 odst. 3.

(3) Výši příspěvků podle odstavců 1 a 2, způsob jejich placení a zásady hospodaření s těmito prostředky stanoví vláda; může stanovit též výjimky z této povinnosti.

§ 43

Vedle příspěvků plynoucích kulturním fondům tvoří zdroje příjmů kulturních fondů výnosy jejich majetku, přebytky jimi provozovaných podniků, dary a dědictví, popřípadě další příjmy určené vládou.

§ 44

(1) Ministerstvo kultury může přiznat organizacím zastupujícím autory nebo výkonné umělce ve výkonu práv podle tohoto zákona výhradní oprávnění, aby v rámci své působnosti

- a) udílely svolení k užití děl a výkonů a vybíraly autorské odměny a odměny výkonných umělců,
- b) vybíraly příspěvky pro kulturní fondy,

popřípadě organizace k plnění těchto úkolů zřídit.

(2) Přiznání výhradního oprávnění podle odstavce 1 nebrání tomu, aby autor nebo výkonný umělec vykonával svá práva podle tohoto zákona bez prostřednictví organizací tam uvedených.

(3) Ministerstvo kultury může upravit povinnosti organizací a osob, které k užití díla potřebují svolení organizací uvedených v odstavci 1 nebo jsou povinny vyplatit jim odměnu.

Č Á S T I V

PRÁVA VÝROBCŮ ZVUKOVÝCH ZÁZNAMŮ
A ROZHLASOVÝCH A TELEVIZNÍCH
ORGANIZACÍ

§ 45

(1) Předmětem práv výrobců zvukových záznamů podle tohoto zákona jsou zvukové záznamy výkonů výkonných umělců nebo jiných zvuků.

(2) Svolení výrobce zvukových záznamů je třeba

- a) k vysílání zvukových záznamů a snímků rozhlasem a televizí,
- b) k pořízení rozmnoženin zvukového záznamu nebo snímku pro jinou než vlastní osobní potřebu;

tím není dotčeno ustanovení § 13 odst. 2 (§ 45 odst. 4),

- c) k veřejnému přednesu zvukových záznamů nebo snímků.

(3) Za svolení podle odstavce 2 má výrobce právo na náhradu, jejíž výši může upravit ministerstvo kultury obecně závazným právním předpisem; přitom může stanovit i výjimky z povinnosti náhradu poskytnout.

(4) Ustanovení § 13 odst. 2 a 3 se vztahují obdobně na výrobce zvukových záznamů.

(5) Právo výrobce zvukových záznamů trvá 50 let od konce roku, v němž byl pořízen záznam.

§ 46

(1) Předmětem práv rozhlasové nebo televizní organizace jsou jejich vlastní vysílané pořady.

(2) Rozhlasový nebo televizní pořad lze dále vysílat, zhotovit jeho záznam pro jinou než vlastní osobní potřebu a takový záznam dále rozmnožovat nebo jinak veřejně šířit jen se svolením organizace, která pořad uskutečnila; za svolení má organizace právo na náhradu, jejíž výši může upravit ministerstvo kultury obecně závazným právním předpisem; přitom může stanovit i výjimky z povinnosti náhradu poskytnout.

(3) Ustanovení § 13 odst. 2 a 3 se vztahují obdobně na rozhlasové a televizní organizace.

(4) Právo rozhlasových a televizních organizací trvá 50 let od konce roku, v němž se vysílání poprvé uskutečnilo.

§ 47

Svolení výrobce zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací ani poskytování náhrady není třeba, jde-li o zhotovení záznamu nebo snímku a jeho využití výhradně k účelům zpravodajství o aktuálních událostech nebo k účelům vědeckým nebo vyučovacím.

§ 48

Vláda může stanovit, za jakých podmínek se přiznává právo uvedené v § 45 a 46 zahraničním výrobcům zvukových záznamů a rozhlasovým a televizním organizacím podle mezinárodních smluv.

Č Á S T V

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ

§ 49

zrušen

§ 50

(1) Ustanovení tohoto zákona se vztahují na díla autorů, kteří jsou československými občany, ať vznikla nebo byla uveřejněna kdekoli. Totéž platí o dílech

autorů, kteří požívají v Československé socialistické republice práva asyly.

(2) Na díla cizích státních příslušníků vztahují se ustanovení tohoto zákona podle mezinárodních smluv, a není-li jich, je-li zaručena vzájemnost.

(3) Není-li splněna žádná z podmínek uvedených v odstavci 2, vztahuje se tento zákon na díla autorů, kteří nejsou československými občany, byla-li poprvé v Československé socialistické republice vydána nebo uveřejněna anebo má-li zde autor bydliště.

(4) Trvání autorského práva u děl cizích státních příslušníků nemůže být delší než v zemi původu díla.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně i pro výkonné umělce a jejich výkony.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 51

(1) Doba trvání autorského práva se řídí tímto zákonem i tehdy, počala-li před jeho účinností. Stanoví-li tento zákon dobu delší, vztahuje se toto prodloužení jen na díla, u nichž před účinností tohoto zákona práva dosud nezanikla.

(2) Totéž platí o právech výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací.

§ 52

Ochrana děl užitého umění podle tohoto zákona nevylučuje, aby tato díla byla chráněna rovněž podle předpisů o ochraně průmyslových vzorů.

§ 53

(1) Pokud z ustanovení tohoto zákona nebo z předpisů k jeho provedení neplyne něco jiného, řídí se právní vztah autorů a výkonných umělců, vzniklý v souvislosti s vytvořením a užitím jejich děl nebo výkonů, obecnými právními předpisy.

(2) Spory o nárocích vyplývajících z tohoto zákona rozhodují soudy.

§ 54

Zrušuje se zákon č. 115/1953 Sb., o právu autorském.

§ 55

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1965.

Zákon č. 89/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), nabyl účinnosti dnem 1. června 1990.

Dubček v. r.

248

Z Á K O N N É O P A T Ř E N Í

předsednictva České národní rady

ze dne 18. června 1990,

kterým se mění zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu

Předsednictvo České národní rady se usneslo podle čl. 121 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, na tomto zákonném opatření:

se mění takto:

V § 9 bod 5 zní:
„5. Okres Zlín;“.

Čl. II

Čl. I

Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu,

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

249

Z Á K O N N É O P A T Ř E N Í

předsednictva České národní rady

ze dne 18. června 1990,

kterým se mění zákon České národní rady č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady

Předsednictvo České národní rady se usneslo podle čl. 121 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, na tomto zákonném opatření:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, se mění takto:

1. § 1 odst. 3 se vypouští.
2. § 2 odst. 1 se vypouští.
V § 2 odst. 2 se vypouští označení odstavce.
3. § 38 odst. 1 zní:

„(1) Česká národní rada zřizuje ze svých poslanců mandátový a imunitní výbor a další výbory pro jednotlivé úseky státní, hospodářské a sociální politiky; výbory jsou ze své

činnosti odpovědný České národní radě.“.

4. § 39 odst. 2 písm. h) se vypouští.

5. § 41 se vypouští.

6. § 42 se vypouští.

7. § 43 se vypouští.

8. § 60 odst. 5 zní:

„(5) Politický, ekonomický a právní rozbor obsahuje též způsob přípravy zásad zákona.“.

9. § 96 se vypouští.

Čl. II

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

250

V Y H L Á Š K A

federálního ministerstva financí

ze dne 18. června 1990

o způsobu úhrady nákladů na vyrovnávací příspěvek plátcům příspěvku

Federální ministerstvo financí podle § 10 odst. 3 zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, stanoví:

§ 1

Úhrada nákladů na příspěvek¹⁾

(1) Plátcí²⁾ použijí k úhradě příspěvku oprávně-

ným osobám prostředky státního rozpočtu federace.

(2) Prostředky k úhradě příspěvků čerpají plátcí jednou měsíčně vždy před jimi stanoveným výplatním termínem³⁾ jednou souhrnnou částkou pro všechny oprávněné osoby ze zvláštních účtů federálního ministerstva financí otevřených u poboček Komerční banky a Všeobecné úvěrové banky v krajských městech příkazem k inkasu předkládaným prostřednictvím svého

¹⁾ § 1 zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 206/1990 Sb.

²⁾ § 4 zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 206/1990 Sb.

³⁾ Zálohy na plat za příslušný měsíc, v němž nárok na výplatu příspěvku vznikl, nebo zúčtování platu za předchozí měsíc.

peněžního ústavu. Na příkazu k inkasu plátce uvede příslušné číslo účtu z přehledu uvedeného v příloze této vyhlášky odpovídající jeho místní krajské příslušnosti a dále konstantní symbol 6418 a ve variabilním symbolu počet oprávněných osob, na který se příspěvek čerpá. Příkaz k inkasu předloží plátce svému peněžnímu ústavu minimálně 2 dny před stanoveným výplatním termínem příspěvku.

(3) Prostředky k úhradě příspěvku čerpají plátcí, s výjimkou uvedenou v odstavci 4, ve prospěch svého běžného účtu.

(4) Ústřední orgány, národní výbory všech stupňů a ostatní rozpočtové organizace čerpají prostředky k úhradě příspěvku ve prospěch svého účtu cizích prostředků.

§ 2

Způsob účtování

Při účtování nároků na příspěvek, jeho příjmu ze státního rozpočtu na běžný účet nebo na účet cizích prostředků a při jeho výplatě použijí plátcí syntetických účtů účtové třídy 2 a 8, a to účtů 201, 209, 210, 249,⁴⁾ 255,⁵⁾ 256, 259,⁴⁾ 856,⁶⁾ 858⁷⁾ nebo 899⁸⁾ uvedených v účtových osnovách pro příslušný druh organizace.

§ 3

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Ministr:

Ing. Klaus CSc. v. r.

Příloha vyhlášky č. 250/1990 Sb.

P ř e h l e d

zvláštních účtů federálního ministerstva financí pro čerpání příspěvků plátcí v příslušném kraji

Pro Hlavní město Prahu	1943-92129-011
Pro Středočeský kraj	1943-2124-111
Pro Jihočeský kraj	1943-2123-231
Pro Západočeský kraj	1943-2123-311
Pro Severočeský kraj	1943-2128-411
Pro Východočeský kraj	1943-2122-511
Pro Jihomoravský kraj	1943-2124-621
Pro Severomoravský kraj	1943-2128-761
Pro Hlavní město SR Bratislavu	1943-2123-012
Pro Západoslovenský kraj	1943-2128-112
Pro Středoslovenský kraj	1943-2127-312
Pro Východoslovenský kraj	1943-2126-512

⁴⁾ Pouze úřady důchodového zabezpečení v případě poukazů příspěvků důchodcům prostřednictvím organizací spojů.

⁵⁾ Pouze národní výbory v případě, že provádí výplaty oprávněným osobám na základě žádosti.

⁶⁾ Je-li plátcem organizace účtující podle účtové osnovy pro společenské a ostatní organizace.

⁷⁾ Je-li plátcem organizace účtující podle účtové osnovy pro hospodářské organizace a pro peněžní a pojišťovací ústavy.

⁸⁾ Je-li plátcem organizace účtující podle účtové osnovy pro rozpočtové organizace.

251

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 18. června 1990,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění vyhlášek č. 81/1988 Sb. a č. 241/1988 Sb., vyhláška č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášek č. 2/1984 Sb. a č. 90/1989 Sb. a směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. srpna 1979 č. j. 316-1238/79-7305 o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí silniční motorová vozidla

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. f) zákoníku práce (úplné znění č. 52/1989 Sb.) po projednání s příslušnými odborovými orgány a Rolnickým družstevním svazem:

Čl. I

Vyhláška č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění vyhlášek č. 81/1988 Sb. a č. 241/1988 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který zní:

„§ 2a

Pro účely této vyhlášky se u cizinců za obec pobytu podle § 2 odst. 4 považuje

- a) obec na území České a Slovenské Federativní Republiky, v níž je cizinec hlášen k trvalému nebo přechodnému pobytu,^{2a)} nebo
- b) obec pravidelného pracoviště (§ 2 odst. 2) u cizinců, kteří na území České a Slovenské Federativní Republiky nejsou hlášeni k trvalému nebo přechodnému pobytu.“

2. V § 3 odst. 1 druhé větě se slova „se závodním výborem Revolučního odborového hnutí“ nahrazují slovy „s příslušnými odborovými orgány“.

3. V § 7 odst. 1 se částka „32 Kčs“ nahrazuje částkou „40 Kčs“, v odstavci 2 se částka „13 Kčs“ nahrazuje částkou „16 Kčs“, částka „20 Kčs“ se nahrazuje částkou „25 Kčs“, v odstavci 5 třetí větě se částka „7 Kčs“ nahrazuje částkou „9 Kčs“, částka „13 Kčs“ se nahrazuje částkou „16 Kčs“, částka „12 Kčs“ se nahrazuje částkou „15 Kčs“ a v odstavci 6 se částka „50 Kčs“ nahrazuje částkou „65 Kčs“.

4. V § 13 odst. 2 první větě se částka „37 Kčs“ nahrazuje částkou „45 Kčs“, částka „22 Kčs“ se nahrazuje částkou „26 Kčs“ a částka „14 Kčs“ se nahrazuje částkou „16 Kčs“.

5. V § 15 odst. 1 písm. b) se částka „9 Kčs“ nahrazuje částkou „11 Kčs“.

6. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který včetně nadpisu zní:

„§ 17a

Náhrady při dočasném přidělení k výkonu práce v jiné organizaci

Pracovníku dočasně přidělenému k výkonu práce v jiné organizaci^{5b)} náleží náhrady podle § 17.“

7. V § 21 odst. 1 se vypouštějí slova „dopravu a“, částka „10 Kčs“ se nahrazuje částkou „12 Kčs“, část věty za středníkem zní: „nezabezpečuje-li organizace pracovníku jeho dopravu bezplatně, postupuje se podle § 20“ a v odstavci 4 se vypouštějí slova „dopravu a“.

8. V § 22 odst. 1 se částka „32 Kčs“ nahrazuje částkou „40 Kčs“.

9. V § 23 odst. 3 se slova „se závodním (podnikovým) výborem ROH“ nahrazují slovy „s příslušnými odborovými orgány“, v odstavci 5 se slova „se závodním (podnikovým) výborem ROH“ nahrazují slovy „s příslušnými odborovými orgány“, částka „10 Kčs“ se nahrazuje částkou „12 Kčs“ a vypouštějí se slova „dopravu a“.

10. V § 24 odst. 1 písm. b) se částka „10 Kčs“ nahrazuje částkou „12 Kčs“ a v odstavci 2 se vypouštějí slova „dopravu a“.

11. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který zní:

„§ 28a

Cizinci, který je na území České a Slovenské Federativní Republiky hlášen k trvalému nebo přechodnému pobytu [§ 2a písm. a)], může organizace poskytnout náhradu jízdného za cesty k návštěvě rodiny na území České a Slovenské Federativní Republiky v rozsahu a za podmínek stanovených § 28.“

^{2a)} § 10 a 11 vyhlášky ministerstva vnitra č. 69/1965 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o pobytu cizinců na území Československé socialistické republiky.

^{5b)} § 38 odst. 5 zákoníku práce.

12. V § 32 odst. 2 se slova „se závodním (podnikovým) výborem Revolučního odborového hnutí“ nahrazují slovy „s příslušnými odborovými orgány“ a slova „orgánem odborového svazu“ se nahrazují slovy „odborovými orgány“.

13. Za § 34a se vkládá nový § 34b, který zní:

„§ 34b

Organizace může, v rozsahu a za podmínek dohodnutých s příslušnými odborovými orgány, snížit výši náhrad poskytovaných podle této vyhlášky (§ 7, 13, 15, 17, 17a, 18, 18a, 21, 22, 23, 24 a 25), zajistí-li pracovníkům možnost využívat výhod závodního stravování, a to až o částku představující rozdíl mezi plnou a sníženou cenou.^{8a)}“.

14. V § 36 odst. 1 první větě se slova „v dohodě s příslušným orgánem odborového svazu“ nahrazují slovy „po projednání s příslušnými odborovými orgány“ a v odstavci 2 se slova „v dohodě s Ústřední radou odborů“ nahrazují slovy „po projednání s příslušnými odborovými orgány“ a slova „v dohodě s příslušnou odborovou radou“ se nahrazují slovy „po projednání s příslušnými odborovými orgány“.

Čl. II

Vyhláška č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášek č. 2/1984 Sb. a č. 90/1989 Sb. se mění takto:

Ustanovení § 7 zní:

„§ 7

Náhrady podle § 5 a 6 nelze poskytovat řidičům z povolání.“.

Čl. III

Směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. srpna 1979 č. j. 316-1238/79-7305 o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí služební silniční motorová vozidla (reg. v částce 25/1979 Sb.), se mění takto:

V § 1 odst. 2 se vypouští poslední věta.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 9. července 1990.

Náměstek:
Horálek v. r.

252

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České republiky

ze dne 12. června 1990,

kteřou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích

Ministerstvo vnitra České republiky stanoví v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České republiky podle § 79 odst. 1 zákona České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon“):

§ 1

(1) Paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kteřou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 150 Kčs.

(2) Byl-li v řízení o přestupcích přiřáán znalec z jiného oboru než psychiatrie, zvyšuje se paušální částka podle odstavce 1 o 200 Kčs; byl-li přiřáán znalec z oboru psychiatrie, zvyšuje se paušální částka podle odstavce 1 o 350 Kčs.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Ministr:
JUDr. Hrazdíra v. r.

^{8a)} § 7 odst. 1 a 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 137/1989 Sb., o závodním stravování.

253

V Y H L Á Š K A

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky,

z 31. mája 1990,

ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady o používaní štátneho znaku,
štátnej vlajky,

štátnej pečate a štátnej hymny Slovenskej republiky

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa § 7 zákona Slovenskej národnej rady č. 51/1990 Zb. o používaní štátneho znaku, štátnej vlajky, štátnej pečate a štátnej hymny Slovenskej republiky (ďalej len „zákon“) ustanovuje:

§ 1

Štátny znak, štátnu vlajku a štátnu hymnu Slovenskej republiky možno používať len v podobe ustanovenej zákonom.¹⁾

§ 2

(1) Štátne orgány a inštitúcie uvedené v § 1 zákona používajú na listinách štátny znak Slovenskej republiky (ďalej len „štátny znak“) takto:

- a) na listinách a iných úradných tlačivách určených na hromadné alebo na opakované používanie je štátny znak predtlačený farebne alebo čierno-biele bez heraldického šrafovania;
- b) na listinách a iných úradných tlačivách s predtlačeným štátnym znakom sa nepoužíva odtlačok úradnej pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky;
- c) na ostatných úradných listinách, ktoré obsahujú uznesenie alebo rozhodnutie štátnych orgánov Slovenskej republiky alebo osvedčenie dôležitých skutočností alebo oprávnení, sa používa odtlačok úradnej pečiatky alebo pečate so štátnym znakom.

(2) Úradné pečiatky so štátnym znakom sú okrúhle s priemerom 36 mm, po obvode kruhu okolo štátneho znaku je označenie štátneho orgánu alebo inštitúcie uvedenej v § 1 zákona, prípadne ich sídlo. Na osobitné účely, najmä na úradné tlačivá, sa používajú okrúhle úradné pečiatky so štátnym znakom s priemerom 17 mm a 22 mm.

§ 3

(1) Štátny znak sa používa na vonkajšie označenie budov štátnych orgánov a inštitúcií uvedených v § 1 zákona takto:

- a) ak má v budove sídlo viac štátnych orgánov alebo inštitúcií oprávnených používať štátny znak, označuje sa budova len jediným vyobrazením štátneho znaku,
- b) ak štátny orgán alebo inštitúcia, ktoré sú oprávnené používať štátny znak, sídli vo viacerých budovách, označuje sa ním spravidla len hlavná budova,
- c) štátny znak sa umiestňuje v strede nad priechodnými budovami, nad hlavným vchodom alebo po pravej strane hlavného vchodu z čelného pohľadu,
- d) štátny znak sa umiestňuje nad tabuľkou, na ktorej je uvedený názov štátneho orgánu alebo inštitúcie oprávnených ho používať,
- e) štátny znak sa neumiestňuje na budovách, na ktorých by vzhľadom na ich stav nebolo jeho použitie dôstojné.

(2) Tabule so štátnym znakom sa zhotovujú zo smaltovaného plechu v troch veľkostiach (30 cm, 45 cm a 60 cm).

(3) Ak budova prestane slúžiť ako sídlo štátneho orgánu alebo inštitúcie, štátny znak sa z nej snímame dňom začatia likvidácie.

(4) Za označenie budovy štátnym znakom a za jeho náležitú údržbu zodpovedá vlastník (správca) budovy.

§ 4

(1) Štátny znak na hraniciach s inými štátmi sa používa spolu so štátnym znakom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.²⁾ Hranice Slovenskej republiky s Českou republikou sa označujú štátnym znakom umiestneným na hraničných stĺpoch alebo na tabuliach.

(2) Štátny znak sa umiestňuje na budovách colníc a orgánov pasov a víz a na hraničných stĺpoch pod štátnym znakom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 5

(1) Ak ide o štátny sviatok alebo deň významný pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku, používa sa popri štátnej vlajke Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky³⁾ aj štátna vlajka Slovenskej republiky.

¹⁾ Ústavný zákon SNR č. 50/1990 Zb. o názve, štátnom znaku, štátnej vlajke, štátnej pečati a štátnej hymne Slovenskej republiky.

²⁾ Čl. II ústavného zákona č. 102/1990 Zb. o štátnych symboloch Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 2 písm. d) zákona č. 115/1990 Zb. o používaní štátnych symbolov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

³⁾ Čl. III ústavného zákona č. 102/1990 Zb.

§ 4 ods. 2 zákona č. 115/1990 Zb.

(2) Ak ide o významnú udalosť Slovenskej republiky alebo o udalosť miestneho významu, používa sa vždy štátna vlajka Slovenskej republiky (ďalej len „štátna vlajka“).

(3) Pri nepárnom počte vlajok sa štátna vlajka umiestni uprostred; pri párnom počte na ľavej strane z čelného pohľadu v prostrednej dvojici.

(4) Pri zvislom umiestnení štátnej vlajky je biela farba vždy vľavo z čelného pohľadu.

(5) Na štátnej vlajke Slovenskej republiky ani na stožiaroch sa neumiestňujú nijaké ozdoby, nápisy, vyobrazenia, stuhy a pod. Stožiar štátnej vlajky na verejnom priestranstve sa umiestňuje vpravo od rečníckeho pultu.

(6) Nesmie sa použiť štátna vlajka poškodená ani zašpinená a nesmie sa zväzovať do ružice.

(7) Štátna vlajka sa vztyčuje a sníma bez prerušenia, pomaly a dôstojne; pri snímaní sa nesmie dotýkať zeme.

(8) Pri štátnom smútku sa štátna vlajka vztyčuje do pol žrde.

§ 6

Vlajková výzdoba sa začína o 18.00 hodine dňa predchádzajúceho slávnostnej udalosti a končí sa o 8.00 hodine nasledujúceho dňa. Národné výbory v obciach primerane upravujú trvanie vlajkovej výzdoby.

§ 7

Ustanovenia § 5 a 6 sa primerane vzťahujú i na používanie štátnej zástavy Slovenskej republiky.

§ 8

Politické strany a hnutia, spoločenské organizácie a iné právnické osoby, ako aj občania môžu použiť štátny znak a štátnu zástavu na výzdobu miestností určených na slávnostné zhromaždenia a pri pouličných sprievodoch a manifestáciách uskutočnených pri príležitosti štátneho sviatku alebo pamätného dňa Slovenskej republiky alebo inej významnej udalosti.

§ 9

Za dôstojné zaobchádzanie so všetkými symbolmi Slovenskej republiky a za ich ochranu zodpovedá ten, kto ich použil. Znevažovanie alebo nedôstojné zaobchádzanie so štátnymi symbolmi Slovenskej republiky sa stíha podľa osobitných predpisov.⁴⁾

§ 10

(1) Štátna hymna Slovenskej republiky sa hrá pri príležitosti štátnych sviatkov, pamätných dní, výročí a pri iných príležitostiach významných pre Slovenskú republiku.

(2) Za hranie hymny Slovenskej republiky sa považuje aj jej spievanie bez hudobného sprievodu.

§ 11

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Mečiar v. r.

254

V Y H L Á Š K A

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise

ze dne 12. června 1990,

kteřou se zrušují některé právní předpisy z oblasti vědeckotechnického a investičního rozvoje

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj podle § 29 písm. a), b) a d) zákona č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, a Státní plánovací komise podle § 31 odst. 7 zákona č. 67/1989 Sb., o národohospodářském plánování, stanoví:

Čl. I

Zrušují se:

1. vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní plánovací komise

č. 128/1978 Sb., o režimech komplexní bytové výstavby a investic, které komplexní bytovou výstavbu podmiňují;

2. výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 4/1972 (reg. částka 22/1972 Sb.), o vedoucích pracovištích vědeckotechnického rozvoje.

Čl. II

Zrušují se:

1. vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický

⁴⁾ § 17 ods. 1 písm. g) zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národních výborů při zabezpečování socialistického pořádku.

a investiční rozvoj a Státní plánovací komise č. 76/1986 Sb., o kontrole plánu rozvoje vědy a techniky a investic pro jeho realizaci;

2. směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 8/1978 (reg. částka 24/1978 Sb.) o oponentním řízení;
3. směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 9/1980 (reg. částka 43/1980 Sb.) pro propočty ekonomické efektivity, která stanoví způsob propočtu ekonomické efektivity u úkolů státního, resortního, oborového příp. podnikového plánu technického rozvoje;
4. směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 17/1981 (reg. částka 2/1982

Sb.) o hodnocení efektivnosti investic.

Čl. III

Oponentní řízení zahájené ke dni účinnosti této vyhlášky podle směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 8/1978 o oponentním řízení se dokončí podle stávajících předpisů.

Čl. IV

1. Ustanovení článku I nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.
2. Ustanovení článků II a III nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Místopředseda vlády ČSFR
a předseda Státní komise
pro vědeckotechnický a investiční rozvoj
akademik **Delong** v. r.

Místopředseda vlády ČSFR
a předseda Státní plánovací komise
Ing. **Dlouhý** CSc. v. r.

255

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České republiky, ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí Slovenské republiky a Odborovým sdružením železničářů podle § 123 odst. 2 zákoníku práce (úplné znění č. 52/1989 Sb.) **výnos** ze dne 28. dubna 1990 č. j. 18 405/1990-320 **o odměňování zdravotnických pracovníků v působnosti federálního ministerstva dopravy**.

Výnos nabývá účinnosti dnem uveřejnění tohoto oznámení ve Sbírce zákonů.

Pro pracovníky, na které se výnos vztahuje, pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 29. srpna 1980 č. j. 20 468/1980-03 o odměňování zdravotnických pracovníků v působnosti federálního ministerstva dopravy, ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 29. prosince 1984 č. j. 23 335/1984-03.

Do výnosu lze nahlédnout v odboru ekonomiky federálního ministerstva dopravy a bude uveřejněn ve Věstníku dopravy.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyučtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obdobytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 - Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrova 14 a **ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohládací pošta Praha 07.